

1. Az Úr cso-dá-san mű-kö-dik, De út - ja rejt - ve van.

Ten-ger ta-kar - ja láb-nyomát, Sze-lek szárnyán su-han.

Mint tit - kos bá-nya mé-lyi-ben For-mál - ja ter - ve - it,

De biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.

2. Ne félj tehát, kicsiny csapat, / Ha rád felleg borul.
Kegyelmet rejt, s belőle majd / Áldás esője hull.
Bízzál az Úrban, rólad ő / Meg nem feledkezik,
Sorsod sötétlő árnya közt / Szent arca rejtezik.
3. Bölcs terveit megérleli, / Rügyet fakaszt az ág,
S bár mit sem ígér bimbaja, / Pompás lesz a virág.
Ki kétkedően boncolja őt, / Annak választ nem ad,
De a hívő előtt az Úr / Megfejtí önmagát.